

OBMUROWAĆ (7) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ob-); a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf obmurować (3). ◇ *praet 3 sg m* obmurował (2). ◇ *imp 2 sg* obmuruj (1). ◇ *part praet act* obmurowawszy (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Otoczyć murem; munire Vulg, Cn; cingere, circummunire, circumvallare, (inter)saepire, muro circumdare, obvallare, praevallare Cn [co] (7) : [Jan Łaski] pochowan w Gnieźnie w káplicy [...] która on dał zá żywotá zmurować/ y cmyntharz około niey obmurować BielKron 422v.

[obmurować czym: SzczerbSpecSax 113 cf Szereg.

Szereg: »grodzić albo obmurować«: Dworzec fwoy wolno káżdemu bez przyzwolenia Sędzięgo zwierzchnęgo grodzić álbo obmurować/ płotem/ párkanem/ álbo murem ták wyfokim/ áby iezdny ná koniu siedząc mógł ręką wirzchu dofiądz SzczerbSpecSax 113 (Linde).]

a. O umocnieniach, fortyfikacjach: obwarować (6) :

obmurować czym (1): A Simon záś pobudował zameczki w ziemi Zydowkicy/ obmurowawífy ie wieżámi wyfokiemi/ y mury wielkiemi/ y bronámi/ y zaworámi mocnemi [muniens ea turribus excelsis et muris magnis et portis et seris] Leop 1.Mach 13/33.

Zwrot: »obmurować miasto, miasteczko« = vicum munire Vulg [szyk zmienny] (3 :1): wífyftkie miálfteczká kthore kniemu przyflufzáły/ á beły bez muru/ obmurował Leop 3.Reg 9/19; BielKron 376 [2 r.], 442.

Przen: Zabezpieczyć [czym] (1) : Tym [znakiem krzyża św.] człónki fwoie obmuruy/ á złe fię do ciebie nieprzybliży. SkarŻyw 120.

Synonin: obwarować.

Formacje współrdzenne cf MUROWAĆ.

Cf [OBMUROWANIE], OBMUROWANY, OMUROWAĆ